

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire peltâng assignațiuni postale (Posta utalvány — Poste Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentruca altfel expeditura va fi silită a sista expedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expeditiune, se face prin lipirea unii fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 1 Iuliu.

Venirea după mandate de deputați dietali s'a încheiat și acum este la rënd, ca să ne dăm seama, că oare reprezentată este Ungaria cu aleșii de acum pe un period de 5 ani prin bărbații cei mai valoroși, sau că între aleși sunt o mulțime de oameni recrutați din toate părțile societății și mulți dintre ei oameni, cari și-au greșit cariera, aristocrați, cari și-au făcut studiile la o masă lângă cărți, advocați fără clientelă s. a. m. Puțin, de tot puțin este numărul acelor, cari au calificațiunea recerută pentru de a participa la lucruri legislative, ear pe o parte însemnată numai vanitatea i au dus la mandat.

Cumcă acești din urmă nu vor contribui la controlarea guvernului, la luminarea ideilor și în genere la prosperarea patriei, este evident, rămâne însă totuși ceva pentru ei, și adecă, să-și ridice diurne e regulat.

Aceasta am trebuit să o anticipăm pentru ca să venim la conclusioni logice. În alte țeri se aleg în parlament figurile cele mai remarcabile din viața publică și astfel fac aleșii onoare țerei lor, dar totodată și alegătorii sunt onorați cu astfel de aleși. La noi în Ungaria de la o măestru cât de sorman, ca să-și poată face un stabiliment pentru industrie să cere un document de calificațiune, —

dar după cum am vădut, pentru aleșii la dieta țerei alta nu se cere, decât să fie inseris undeva în țeară în vr'o listă de alegătorii. Cumcă posedă el oare calificațiunea spirituală și morală de a îndeplini postul de legislator cu demnitate, nu se mai întreabă. Fără voie ni se obtrude întreabarea, că oare noi românii din Ungaria să nu avem mai mulți de 5 bărbați, cari să fie vrednici să seadă în dieta țerei; și punându-ne întreabarea aceasta, trebuie să ne alegem una din două, sau să ne rușinăm, că nu avem mai mulți bărbați de valoare sau să se rușineze cei ce nu i-au căutat, sau mai bine dis, nu numai că nu i-au căutat, dar le-au făcut chiar imposibilă intrarea lor în parlamentul țerei.

Guvernul și în genere societatea maghiară va căuta să demonstreze lumii și celorlalte state europene, cumcă în Ungaria nu există naționalități, decât nesce masse de oameni săraci, proști, și neaccesibili pentru cultură, ear fruntea și elita țerei sunt curat numai maghiarii, și oamenii, cari scriu istoria contimporană și sunt plățiți și subvenționați de guvern — ca de atari ne vor prezenta și posterității.

Din scrierea de astfel de istorii de regulă se nasce conflict între diferitele popoare și cei ce scriu istorii false vor cu tot prețul, ca să se continue ura și cearta între români și maghiari ca să nu mai aibă sfârșit, până când vor fi și trăf aceste două popoară. În înțelesul bine priceput al nostru dar și al fraților maghiari noi suntem datori să restabilim adevărul istoric.

Ori ce maghiar nepreocupat trebuie să recunoască fără de nici o rezervă, cumcă românii în timp relativ scurt au făcut progrese imbucurătoare pe toate terenele vieții publice. Clerul român astăzi nu mai este un stat suferit, ci o clasă de oameni cu cultură frumușică, oameni cu vederi limpezi și în prima linie partea cea mai mare oameni morali, cari susțin morală și ordinea în stat. Juedecatorii români, puțin la număr, dar sunt oamenii cei mai destoinici și mai activi și nici dușmanii nu le pot trage la îndoială superioritatea în pricepere și în iubire de dreptate.

Amplioiații de la administrație, oameni cu mâni curate, lucru de căpetenie în timp de acum, când defraudările sunt la ordinea zilei. Amplioiații de la bancile române, — înființate ca să scape poporul român din ghiarele cămătarnicilor, — sunt toți oameni reali, bărbați solizi și pot în curând să impună chiar și străinilor în specialitatea lor. Profesorii români, — luptă cu multe neajunse, dar ei nu permit a fi înțrețuți de străinii cei bine plățiți și comisarii guver-

nului, cari iau parte la esamenele de maturitate pe la gimnasiile noastre ar putea face o paralelă tare nimerită și autentică despre puterile didactice dela gimnasiile noastre și despre cele ale gimnasiilor de stat.

Advocații români cu puțin excepțiuni încă n'isuesc să ocupe loc onorific în tagma advocaților, și dacă nu ar face presiuni mulți judecatori asupra partidelor ca să nu meargă la cutare și cutare advocat, că vor perde procesul, — poate ei ar sta și mai bine, decum stau ați. De ingineri și medici nici că mai vorbim, deoarece cei mai mulți au fost siliți să treacă granițea, ear cari sunt aici, apoi de sigur că nu sunt mai puțin destoinici ca ai fraților maghiari.

Tot ce ne lipese nouă este aristocrația. Nu o avem și nu o dorim. Popor per eminențiam democrat cum e poporul român, nu a fost pretin al sistemelor feudale; ciocii din țeara românească nu sunt o marfă căutată la poporul român de acolo, ear aristocrația maghiară — cu puțin excepțiuni — nici maghiarilor nu le mai prea face onoare și nu le face pentru aceea, că la prea puțin aristocrați le place munca. În timpul de acum oamenii numai pot trăi, decât dacă vor munci. Ori cât de mare ar fi averea părinților, ea se consumă în scurt timp, dacă nu se va premeni cu acuișiți nouă. Magnaților ardeleni, cari până bine de curând le lucrau românii moșia în cinste, nu le mai vine la socoteală, ca să plătească în rënd cu alți oameni ășierilor câte 40 — 50 cr. pe di și așa în desperațiunea lor lesne schimbă proprietatea cu nise bancnote jidovesci, cari zboară pe nesimțite din busunare și apoi ei devin o sarcină, o povară pentru stat, cum se exprima însuși contele Nicolae Bethlen în o epistolă adresată în zilele trecute domnilor din Cluș.

Tot, ce le mai rămâne este comitatul, această vacă cu multe țife și din care se indulcesc mulți perdevara, și în cas când nici la țita comitatului nu ar ajunge toți, vine ministrul și îi pune în câte un cerc de deputați, ca bine, rēu, să trăiască din diurnele date din visteria țerei.

Eată deci, de ce nu sunt reprezentați românii în dieta țerei. Nu că doar nu ar fi inteligența română, nu că doar românii nu ar avea cunoștințe frumoase în ramurile vieții publice, ci pentru că ați și mandatul de deputat se priveșce de un post sigur pe 5 ani ca și al vice-comitelui pe 6 ani și așa mai departe, — și legion este numărul celor ce caută posturi în Ungaria și apoi decât diurnist — mai bine deputat dietal, este parola zilei. — În Un-

FOIȚA.

Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu.*)

Eminența Sa Preasântitul Domn Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu, arhiepiscopul și metropolitul Bucovinei și Dalmației, este fiu de preot și s'a născut în comuna rurală bucovinească Mitocul-Dragomirnei în 14 Novembre 1818. Părintele seu Gherasim a fost bărbat plin de spirit, energetic, iubit și stimat de parochienii sei și de toți căi l'au cunoscut; după veduvia s'a intră el în tagma călugărească și în calitate de ieromonah și fini vieța în monăstirea Dragomirna, unde momentul i-se poate vedea și astăzi în cimiteriul numitei monăstiri. Ear maica Eminenței Sale a fost ficia preotului Grigoriu din Mitocul-Dragomirnei cu numele Zamfira. Adevăratul nume original al acestei familii este: „Morariu”; ear adausul „Andrieviciu” are următoarea istorie: Ducându și un Morariu din Mitocul-Dragomirnei pentru întâia dată fiul la școala normală (elementară) din Suceava, directorul acelei școale îl întreabă, ce nume de familie poartă? Tata îi spune că se chiamă „Morariu.” Dar directorului nu i venia la socoteală acest nume, îl întreabă deci pre tată, cum i se numia cel dintăiu

strămoș, de care mai ține minte? Spunându-i, că s'a numit „Andreiu,” directorul stătu pe aceea, ca să-l inscrie pe băiat cu numele „Andrieviciu,” dîcînd, că acest nume este cu mult mai frumos decât numele Morariu. — Procedura aceasta neromânească a directorului se esplică cu aceea, că pe acel timp Bucovina era anexată la Galiția, și că polonii făceau cu românii bucovineni, cam aceea, ce fac astăzi maghiarii cu românii de sub coroana St. Stefan; ei polonisau și slavonisau numele de familii române la toată ocașiunea binevenită*). Sfulul directorului fiind primit, avu drept urmare, că membrii școlii din familia Morariu în toate actele publice purtau numele „Andrieviciu,” pe când consangienii lor din Mitocul-Dragomirnei se numiau pretutindeni „Morariu,” cum se numesc și până în

* Bucovina a fost anexată la Galiția sub numele de „Czernowitzer-Kreis” dela anul 1786 — 1819, așa dară în decurs de 63 ani, lungi ca 63 secule în ceea ce priveșce alterarea elementului autohton al țerei. În 4 Martie 1819 fu decretată despărțirea ei, căpătând numele de „ducatu”, și dreptul de a alege reprezentanții sei pentru camera din Viena și un guvern propriu (Landesregierung). Dară definitivă deslipire a Bucovinei de Galiția se întâmplă abia în 4 Martie 1849.

Învățătorii străini (de pe timpul anăstirii) și chiar unii preoți ca se devină persoane favorite înaintea superiorilor lor, începură a schimși numele băieților din popor dîcînd, că numele părinților lor e barbar și moțos. Astfel aninără ei la numele de familie, ba chiar și la cel de botz terminațiunile slave *vicz, ski și uk*, facînd din *Roman, Ro-*

șiu de astăzi. Se formară deci după nume din una și aceeași familie două familii deosebite. Acestei anomalii îi fuse capet mai întâiu Eminența Sa Arhiepiscopul și metropolitul, revindicându și prin guvernul țerei cu documente autentice strămoșescul nume familiar „Morariu,” ceea ce făcură apoi și ceialalți membrii școlii ai familiei.

Cu privire la viața celui mai ilustru membru al acestei familii însemnă următoarele:

1. *Cariera.* — Tinărul Samuil Andrieviciu, dotat cu cele mai escelente calități spirituale și a făcut studiile umanitare și cursul filosofic la liceul de stat din Cernăuți, și tot acolo și a terminat și studiile din s. teologie între anii 1840 — 1843 ca elev al seminarului ortodox. Succesul în studii, atât în liceu, cât și în institutul teologic, a fost de

manzuk, Remanuk și Romanoviez, din Grigori Grigoroviez, din Zuranu Zuranoviez, din Constantin Constantinoviez, din Mitrofanu Mitrofanoviez, din Andreiu Andrieviez etc. ... Fii de preoți fură numiți Poponiez și Popadiuk. Cine făcea o suplică, cine cerea un post, cine avea procese, și n'avea fericea să i-se termine numele pe *vicz, ski sau uk*, acela nu reușă; ear dacă reușă, se trezia și cu un sufes aninat de numele seu strămoșesc. Veđi articulu „Cîteva date statistice și istorice din Bucovina” de V. Stefanelli „Convorbiri literare” anul XIV pag. 467 — 478. Mania de a slavisa numele române există la noi și astăzi. Cunoașcem o comună, unde cu documente în mână am putea proba prefacerea și falsificarea în acte publice a numelui de familie „Macu” în „Macov” și a lui *Cojocarui* în *Kuschmiriuk*

*) „Amical Familiei.”

garia astăzi nu e mai mult minune, dacă la câte un post de scriitorii concurg cu sutele de oameni — și numai ministrul, care domnesce va scîi să spună, cât i-se deschide ușa de unii și alții pentru protegiați. Românii nu au rudeni prin ministeriu — este deci de explicat, că precum nici la oferirea posturilor nu s'au în considerare, tot așa nu pot fi considerați nici la împărțirea posturilor de deputați.

Voim deci ca aceasta să se scie în lume, să se scie, că în Ungaria căutătorii după pâne lesne de câștigat, nu mai pot fi săturați și îndestulați, și așa după proverbul, că e mai aproape cămașa de piele decât sumanul, guvernul face totul, ca să dea pâne oamenilor sei, ear nu valoroșilor membrii, cari i-ar putea pune de contra pond națiunea română dintre fiii ei, pe cari nu nascerea, ci sudoarea i-a ridicat la o treaptă deamăn în societatea omenească.

Sciindu-se aceasta, noi vom scrie istoria în felul nostru, vom spune neîncetat adevărul pe paginile ei și când nu ne va mai fi iertat a scrie istoria adevărată, atunci o vom povesti din neam în neam fililor și nepoților, ca să rămână în gura lor prin tradiție.

Revista politică.

O depeșă adresată din Tirnova principelui de Coburg exprimă loialitatea poporului bulgar pentru principe, și încunoscîntea, că marea sobranie l'a proclamat de principe pe tronul bulgar și l'roagă să grăbească ca să se prezinte în mijlocul bulgarilor; răspunsul la aceasta depeșă exprimă iubirea, ce o nutrește principele pentru acest brav popor, că dorința cea mai mare a principelui e, ca să i-se dea prilej a lucra pentru fericirea poporului bulgar și că e gata principele a părăsi armata austriacă și a veni în Sofia, dacă sublima Poartă va încuviința alegerea și celelalte puteri o vor recunoaște.

Nici nu putea răspunde altfel principele, deoarece tratatul de Berlin sună astfel în privința alegerii de principe bulgar: principele se alege de popor, și se aprobă de sublima poartă cu consimțământul puterilor. În urma acestora Sobrania a ales o deputație constatătoare din deșe membrii, cari să predea actul de alegere principelui și să-l roage să vină fără amănare în Bulgaria. Soartea Bulgariei pare însă de tot nefavorabilă, căci în timpul acesta certe l'egre și regentă și cabinet au avut de rezultat criza ministerială. Regentă mai mult din modestie și a înaintat demisiunea, și Sobrania se înțelege o a respins, recercându-o să rămână până la sosirea principelui, când apoi vor preda acestuia frânele imperiului; în urma acestora și a dat cabinetul demisiunea, regentă a primit dimisiunea cabinetului și a însărcinat pe Stoiloff cu formarea noului cabinet, ear până atunci secretarii generali ai ministerelor sunt însărcinați cu conducerea afacerilor.

Lumea diplomatică însă pune puțin preț pe aceste neînțelegeri, provenite din ură personală, mai mare pond pune pe alegerea principelui și se întreabă: Sublima Poartă întări-va actul de alegere și oare o vor recunoaște toate puterile, cari au semnat tratatul de Berlin. La asta întrebare puține foi răspund. Vor trebui să se schimbe multe idei între diferitele cabinete, până se va aplană lucrul.

o potrivă strălucit, enumerându-se totdeauna la cei mai distinși elevi. După finea anului al treilea al studiilor teologice, se căsători cu fiica preotesei veduve Maria Cehovschi din Cehor, născută din familia rezeșească Seraba din Stauscii de sus de pe Ceremuș — anume Ileana, care era înzestrată cu deosebite virtuți femeiesci. Și după anul al patrulea al studiilor teologice, primind hirotonia la 29 Iunie 1843 fu decretat ca administrator parochial, și apoi un an mai târziu ca paroch al comunei Cehor lângă Cernăuț, — unde petrecu 20 de ani, împlinindu-și serviciul totdeauna cu zel apostolic, așa, că Cehorul trece și astăzi ca un model de parochie bine disciplinată. Pierzându-și însă soția în floarea vieții, el în adăncă s'a măchirne căuta și află mângăiere sufletească în neobosită ocupațiune păstoroască și literară.

La anul 1862, părintele Samuil, lăsând în parochia Cehorului în păstorie pe ginerele seu Artemiu Berariu, primi un loc de referințe cu o remunerațiune neînsemnată la consistoriul din Cernăuț, ude de mai înainte împărțea excurendo din Cehor învțăământul tipicului și al cântărilor bisericesci la seminariul clerical și la școala dascălească.

La anul 1866 reorganizându-se consistoriul bisericii ort.-orientate I. P. S. Sa fu înaintat de Monarhul la demnitatea de consilieriu consistorial. — Aici începe adevărata activitate a I. P. S. Sale, care l'a ridicat așa de sus într'un timp scurt în ochii

E lucru curios, că chiar Poarta pare a lua în bătă de joc alegerea principelui de Coburg. Aceasta transpiră dintr'o telegramă, ce o adresează diplomatul bulgar din Constantinopol, Vulcovici la Tirnova: Care Ferdinand de Coburg este acela, deoarece există doi. Din Tirnova i-se răspunde: Prințul Ferdinand, care s'a ales, este locotenentul de husari, născut la 1861.

Cu atât mai curioasă pare situația, dacă după alegerea efteptuită organul principal a ministeriului de externe din Viena „Fremdenblatt“, un diar, ce de sigur în afacerea aceasta numai autorizat vorbește, declară în primul seu articol, că *criza bulgară prin actul alegerii principelui de Coburg nici pe departe nu se poate privi de rezolvată, căd vreme nu este de loc echisidă posibilitatea ca puterile să nu recunoască aceasta alegere.*

Foile rusesci se ocupă din greu cu alegerea principelui. Era de prevedut, ce vor răspunde față de actul alegerii principelui de Coburg; ele sunt tare măhnite și atacă și amenință vehement monarhia noastră.

Diplomația austro ungară — scrie „Novoje Vremja“ — poartă o politică ofensivă, întesce ca să încuce afacerile din peninsula balcanică. Oficial e mai retrasă, dără îngăduie locotenentului ei de husari să sfêrșice tratatul de Berlin. Rusia nu compătinesce, dacă acest contract nu mai există, dar Rusia nu va îngădui ca el să peară în liniște. Dacă cea din urmă oară a tratatului a sunat, ea va pregăti o procesiune mormentală „cu bubuturi de tunuri.“ Rusia nu poate lăsa pe poporul bulgar de capul lui; îndrăsnetul principe german, care a gândit să ocupe și fără consimțământul Rusiei tronul bulgar; tot nu va cuteza a se așeza în Bulgaria, neprotejat de trupele austriace. Înfațișarea acestei escorte militare în Bulgaria va trece preste măsura răbdăriei rusesci și Rusia va striga în cele din urmă cel nechemat: „Nu te atinge, că te frige!“ Principele bulgar trebuie să fie un candidat rusesc.

O altă foaie merge și mai departe și scrie: *Adunarea actuală a națiunii bulgare ușor dovedesce, că Bulgaria nu vrea să neargă mână în mână cu Rusia și că ținta rusească în orient se poate ajunge numai contra voinții poporului bulgar. Dar dacă Rusia va fi odată convinsă, că bulgarii îi sunt vrășmași în scurt timp se poate întempla ca Bulgaria dintr'un stat independent să figureze numai ca o simplă noțiune geografică.*

Incheerea anului scolaric la seminariul „Andreian.“

Conform programului publicat în Nr. 62 al foaii noastre, esamenale la acest institut s'au ținut începînd din 18 până la 27 Iunie a. c. s. v., — la secțiunea teologică esamenale s'a ținut sub conducerea Preacuvioșiei Sale dlui archimandrit și asess. consist. Dr. Ilarion Pușcariu ca comisariu consistorial, ear la secțiunea pedagogică sub conducerea dlui asessor consist. Mateiu Voileanu.

Nu voim de astădată să ne facem observările noastre detaiate despre spiritul în care se cresc viitorii conducători și păstori sufletesci ai poporului nostru, constatăm numai, că progresul dovedit în general se poate privi de mulțămitoriu și ne măgulim cu speranța, că în urma întocmirilor și

îmbunătățirilor, ce s'a făcut în anul trecut în seminariu, elevilor li s'a dat toate condițiunile de lipsă pentru de a se înzestra cu armele necesari pentru frumoasa și însemnată chemare de părinți sufletești și luminători ai poporului nostru, din ce în ce vom putea înregistra progres tot mai îmbucurătoriu.

Incheerea solemnă a anului scolaric s'a făcut Luni în 29 Iunie în modul următoriu: În biserica din cetate s'a oficiat sf. liturgie sub conducerea dlui direct. seminarial Ioan Hannia asistat de profesorii seminariali: I. Ghibu, D. Cunțan și proto-diaconul I. Crișan. La finea serviciului divin s'a cetit rugăciunea de mulțămită. Corul seminarial sub conducerea prof. sem. G. Dim a desfășat și de astădată inimile credincioșilor, prin esecutarea cântărilor liturgice.

După sevêrsirea sfintei liturghii, adunându-se toți elevii seminariali în sala festivă a seminarului, fiind de față întreg corpul profesoral, Preacuvioșia Sa dl archimandrit a ținut o frumoasă și potrivită cuvîntare, — ce la rogarea noastră binevoind Preacuvioșia Sa a ni-o pune la dispozițiune o publicăm mai jos în toată estensiunea.

Dl director seminarial mulțemind dlui comisariu pentru paciința și tactul arătat sub conducerea esamenelor, totodată a accentuat datorințele ce le au elevii cari absolvînd es în viața practică și apoi a declarat anul scol. 1886/7 de încheiat.

Cuvîntarea rostită de Preacuvioșia Sa dl archimandrit Dr. Il. Pușcariu este următoarea:

Prea onorate Domnule Director! Onorat corp profesoral! Iubiților elevi ai institutului seminarial!

Esamenale se priesc în viața școlară ca un mijloc din cele mai principale pentru constatarea progresului în instrucțiune. Ele formează totdeodată un moment serbătoresc atât pentru profesori, cât și pentru elevi, și pentru unii și pentru alții, — deși din deosebite puncte de vedere sunt ele de regulă un isvor de bucurie și de mulțămire; profesorilor procură esamenale momente de bucurie, când vîd și se conving ei, că sêmînța aruncată de ei a cădut pe pămînt bun și roditoriu și aduce fructe însușite și înmîte; se bucură și școlarii, când pot înregistra progres eminent la fondul lor de cunoștințe. După natura lor esamenale sunt un fel de bilanț anual, ce fiesce care om cu minte îl trage cu afacerile sale pentru a fi orientat.

Avînd eu norocire la mandatul Escelenției Sale, Domnului nostru arhiepiscop și metropolit Miron Romanul conduce esamenale în secțiunea teologică, me află plăcut îndemnat a constata mulțămirea, ce o simțesc pentru rezultatele esamenelor din acest an, ținute la acest institut și îmi țin de sacră datorință a da expresiune acestor mulțămiri și în raportul, ce sum datoriu a-l așterne Escelenției Sale Domnului arhiepiscop și metropolit în privința rezultatului esamenelor.

Eară aici în acest moment serbătoresc cred a urma numai datorinții mele, când în numele Escelenției Sale, Domnului nostru arhiepiscop și metropolit, mulțemesce pe on. domnului director și prea onoraților domni profesori seminariali pentru fatigile și sacrificiile aduse pentru obținerea unui rezultat atât de îmbucurătoriu.

Mai pe urmă mă adresez către Voi iubiților elevi seminariali al acest sfat, ca rezultatele în învățămînt, obținute în decursul anului să nu producă în Voi simțemînt de oboseală sau chiar credință, că acum toate le ați făcut și că numai odichna este îndreptățită a avea loc. Tocmai rezultatele obținute au să servească de motori la stărînire nouă, căci lege firească este pe terenul moral, ca omul prin succese să se avînte tot mai mult și mai mult spre scopul

întregii preoții din Bucovina și în însă-și grația Curții imperiale. — Dară în fine avu a se lupta cu tendințele înstrînătoare ale episcopului Hacman, care în acel timp de tristă memorie, urmă orbiș sfaturilor resvătitoare ale secretariului seu Anton Schönbach. Lupta era neegală, și Hacman supunîndu se șoaptelor dușmănoase românismului din Bucovina, culcă la pămînt deodată doi consilieri, anume pe consilierul Morariu și Zurcan, adevă pe cei mai de frunte lucrători în consistoriu, suspîndu-i *ab officio et sacris*. Cele mai cutezătoare incriminări și calomnii au fost aduse contra acestor doi escelenți preoți ai Bucovinei. Dar adevărul în scurt timp a triumfat, și amîndoi fură reintegrați în posturile lor, îndată după moartea lui Hacman, care s'a întemplat la anul 1873. Asta procedură i-a pătut lui Hacman numele pe totdeauna. — Dela anul 1874 părintele Morariu deveni sufletul consistoriului și al archidiecesei. Doi metropoliți se succedară după Hacman, anume părinții Teofil Bendela și Teoctist Blășeviciu, amîndoi oameni bolhăvicioși și înaintați în etate, cari nu avură nici timpul necesar, nici vigoarea sănătății, spre a-și însemna lucrarea lor archiepiscopală prin fapte mai remarcabile, deși poate bunăvoința nu le lipsia. — La anul 1874, părintele Morariu — intrînd în statul monahal — fu înaintat la rangul de archimandrit cathedral, primind cu aceasta ocaziune și numele călugăresc de „Silvestru.“

Trei ani mai târziu părintele Silvestru fu numit

archimandrit archidieceșan și vicariu general al Metropoliei, ear după repausarea fericitului Teoctist fu înaintat la treapta de administrator al eparchiei, eară apoi denumit de arhiepiscop și metropolit în scaunul vacant al Bucovinei și Dalnației.

2. *Activitatea literară.* — Poetul rege al românilor, lauriatul bard din Mircești V. Alecsandri țiece în *introducere* la scrierile lui Constantin Negruzzi, că „spre a apreția și a judeca meritul unui autor, trebuie a cunoaște bine timpul, în care el a scris, gradul de cultură al limbii, în care el a fost îndemnat a scrie, și dificultățile de tot soiul, prin cari geniul seu și a făcut drum pentru ca să easă la lumină.“ — „A sosi pe lume într'o țeară liberă și civilizată, este o mare favoare a sorții; a găsi în aceea țeară o limbă cultă și avută pentru a-și exprima ideile și simțirile, este un avantajiu imens pentru cei chemați a culege lauri pe câmpul înflorit al literaturii...“

Ei, în ce timp și-a făcut I. P. S. Sa studiile, ce limbă românească a aflat la conaționalii sei scoliți, cum era tractată aceea limbă pe timpul acela, și ce greutăți a trebuit să învingă geniul mareului prelat, ca să poată crea opere, ce cu deosebire-l caracterizează de fiu al providinții în mijlocul poporului seu și cari vor fi păstrate ca nescete saure prețioase în istoria culturală a Bucovinei?!

bune. Când omul se simte obosit, este semn în cele mai multe cazuri, că ce a făcut, a făcut, așa dîcînd în silă, eară nu din nobilă năzuință, și starea lui de acțiune a fost o sarcină, de care caută cât mai iute a se elibera. Aceasta, iubitorilor elevi, se nu se adevărească la nici unul din Voi!

În special me adresez către acei elevi ai acestui institut, cari sunt cu piciorul în prag a părăsi acest paladiu al muselor, spre a le da acest consiliu, că pășind mai curînd ori mai tîrziu în viața practică ca preoți și învățători, se nu uite nici când de acele precepte, ce le-au învățat aici; din contră, ori unde și sub ori-ce împingărări s'ar afla, să aibă înaintea ochilor chemarea lor sântă: să conluere cu devotament în via Domnului și mai presus de toate să strălucească prin conduita bună și viața morală; căci numai așa se vor arăta mulțumitori față de binefăcătorii lor și vor purta cu demnitate onoarea statului lor.

Prezum așa să fie, Ve doresc din tot sufletul.

Politica rusească în țările române.

(Urmare.)

Acestia văduseră, că Turcia merge spre decădere și Rusia părea că-i ia locul, de aceea conduși de interesul personal, toți făceau politică rusească și diceau lui Cantemir Vodă: Bine ai făcut Măria Ta de te-ai închinat Rușilor, că noi ne temeam, că te vei duce la Turci și așa aveam gînd, să ne unim cu Rușii.* (Mustea 50).

Cunoscînd astfel mobilele și motivele, cari au îndemnat pe țărani pe preoții țărani, pe călugări și pe ciocoi, să-și manifeste înclinarea lor spre Rusia ne vom putea explica și rolul, de aceste clase sociale au jucat față de politica rusească.

Țările române prădate, jefuite și supte până la măduva de conducătorii ei cei vitrigi, erau stoarse și de ultimul element de viață de Turci, cari considerau aceste țări ca grănariile și ca avant-posturile lor militare, în luptele lor contra tuturor viașmașilor lor. Astfel vedem armatele române cu domii lor în mai toate luptele Turcilor contra nemților, polonilor, ungarilor, cîștigînd victorii și vîrsăndu-și sîngele pentru interesele asupra-țării; suferința însăși are margini și vocea desperării în a moment va dice destul...

Pentru spriginirea celor țise ne vom servi cu exemple: În 1672 Domnii români Stefan Petriceiu și Gr. Ghica sunt orânduși să meargă cu armatele turcești la Hotin pentru a se lupta contra polonilor; în timpul luptei însă ambii Domni trec în partea polonilor. Turcii sunt bătuiți și Domnii români fiind în o pozițiune falsă față cu protegiuțoarea lor naturală, deoarece ce o trădase, își întorc privirile către Țarul Rusiei, la care trimit în 1674 pe un călugăr grec Teodor ca să-i închine țara și să roage pe împărat „ca săi scape de suferințe”. Țarul Alexe primesce această supunere cu o ipocrită abnegațiune creștină și pune singura condițiune ca să nu se închine polonilor, ci Rusiei; căci numai așa: „ve voui scăpa de suferințe și ve voui da și ajutor bănesc”; tot asemenea în 1688 Țarul primesc cu aceeași prefăcută desinteresare creștinească pe arhimandritul Isaia, care era trimis al lui Serb. Cantacuzin, cerea ajutorul Rusiei; îi pune însă numai o singură condițiune: „ca la alte state să nu ve aneasați nici să ve supuneți, căci eu ve voui da ajutor, pentru numele sfinței biserică a răsăritului (Miltilineu).

Astfel vedem, că singuri noi suntem cauza intervențiunii Rusiei în afacerile gospodării țării noastre, intervențiune, care într'un moment era cât pe aici să ne intervertească cu totul...

Țarul, care a înăugurat cu multă pricepere începutul mării Rusiei și a întinderii ei în peninsula balcanică, care a pus masca ipocrisiei și a fățarniciei pentru a ascunde hidoasele intențiuni, masca pe rînd purtată de toți Țarii, masca care a ademenit mult pe sincerii români; acesta este Țarul Petru cel mare 1682—1725. Pentru ca să ascundă și mai bine adevăratul scop al politicii sale, adică deschiderea și deplina asigurare a debuseurilor comerciale dela Marea-Neagră, prin care se da adevăratul element de viață Rusiei, căci un stat fără mare, moare asficiaț, el face începutul aceluia interminabil și de răboae poreclite sfințe, cari sub masca fățarnică a religiunii, aveau să deschidă urmașilor un drum sigur de amestec încontinuu în afacerile inferioare ale Turciei.

Petru dice în manifestul politic de declararea resbelului din 1711 „că grecii, valachii, bulgarii și sîrbii gem sub jugul barbarilor și dovedesc prin adăncă lor miserie, că se țin turcii de tractatele lor” și prin urmare rezultă, că Rusiei, reprezentanta creștinismului ortodox, incumbă sacra datorie de a scăpa pe frații sei în creștinism de sub jugul Turcilor. Masca prindea așa de bine, încât și cei mai increduli trebuiau să se convingă și astfel cu toții și bulgarii și grecii și sîrbii și aveau privirile îndreptate spre ingerul tutelar al Nordului. Fățarnica masca a frației creștine a fost luată drept adevăr mai întău de români, căci ei sunt, născocitorii acestei idei, prin misiunile diplomatice ale călugărilor Teodor și Isaia.

Starea de înjosire și de miserie, în care se afla țările române, pozițiunea umilită și nesigură a domniilor, cari se susțineau numai dînd neconțentii la bani, făcea însușitabilă această pozițiune și pentru aceasta vedem pe ambii domni Cantemir și Brîncoveanu, că negociază cu Petru. Petru foarte dibaciu încheie un tractat, cum sciu ei să garanteze, nu numai autonomia țării, dar până și afacerile ei nătruce: pozițiunea, alegerea și veniturile domniului, drepturile boierilor și ale monastirilor, numărul de armată soldată și echipată de împărăție. (Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Iara, 28 Iunie, 1887. Fîndcă se vestise, că sub-reuniunea învățătorilor din protopresbiteratul Lupșei își ține adunările sale în comuna vecină Cacova-Ierii, me dusei din curiositate și eu, să ved isprăvile, ce ea le face, cu atât mai virtos, că înțelesesem, că prin lucrările ei va fi interesantă.

Că nu m'am înșelat în acceptările mele, vor servi de martor cele ce cu plăcere me ved îndemnat ale da publicității. Am văzut puse la ordinea zilei mai multe obiecte de interes spre dezbater. Între acele obiecte amintesc disertatiile: „Unele defecte ale învățătorilor nostri” de A. Muntean; „Enumărarea metoadelor cetit-scrisului și rezultatul aceluia” de Vas Gan; „Ce poate învățătorul să facă din a sa parte ca pruncii să frecventeze bine școala;” de S Rotar și raportul învățătorului V. Gan despre decursul examenelor dela școalele din acel tract. S'au mai ținut afară de aceste, prelegeri practice din religione, comput și limba maternă de invet. S. Samoilă și A. Muntean.

De importanță sunt hotăririle, prin cari se însărcinează comitetul a cerceta după manualele, de cari au învățătorii a se folosi la propunerea religiunii în școală, căci cum bine s'a dis, în această privință stăm de tot rîu cu școalele noastre; de asemenea s'a luat dispozițiune pentru de a se trimite un învățător la cursul de industrie din Ludoș, pentru care scop s'au și subscris considerabile sume benevole.

Între toate însă a plăcut mai bine publicului ședința literară, ce s'a dat Duminecă seara în localul școalei gr. or. Debutanții au fost de mai multe ori aplaudați. Programul a fost: 1. „Cuvînt de deschidere,” de protopresbiterul I. Danciu. 2. „Hora Severinului,” cînt. 3. „Mugur-Mugurel,” solo de V. Ionici. 4. „Urmările desfrîului,” cuv. de Vas. Gan. 5. „Peneș Curcanul,” decl. de I. Pascu. 6. „Tudor Vladimîr,” cînt. 7. „Lenea la poporul român,” dis. de A. Muntean. 8. „La armă” de Krüger, cînt.

La încheierea ședințelor s'a ținut și serv. d'ceesc pompos, la finea cîrnia a urmat parastas pentru Șaguna, Gozdu și Andronic și un cuvînt ocașional, rostit de prot. I. Danciu.

Negreșit meritul, că a succes preste acceptare ședința acestei subreuniuni, că a atras la sine un public atât de numeros, este al șefului tractului, care și de astădată s'a pus în fruntea învățătorilor sei. Nainte cu D. deun. A.

Sânt Petru, la 23 Iunie, 1887. De Redactor! Permiteți ne a Ve roga să binevoiti a da loc în prețitul diariu al nostru „Telegraful Român” următoarele:

Esamenul de vă al elevilor dela școala centrală ortodoxă română din Sânt Petru, la care e afiliat Săcelul și Unciul din tractul protopresbiterat greco-oriental al Hategului, amăsurat decisiunii eforiei școlare, în conțelegere și cu reverența Sa dl protopresbiter tractual s'a ținut sub presiul zelosului domn protopresbiter tractual, Ioan Rațiu, Duminecă în 14/26 Iunie, la care pe lângă un public destul de numeros din numitele comune; mai participară și ilustrul domn Br. Nopcsa Elek, însoțit de ilustra sa doamnă, cari locuesc în comuna Săcel. Numiții oaspeți au asistat aproape dela începutul esamenului până la finea lui, fiind satisfăcuți pe deplin de răspunsurile cele prompte ale elevilor școalei noastre, din toate obiectele precum și din limba maghiară. Ilustritatea Sa dl Br. Nopcsa binevoii și de astădată a premia pe elevii cei mai buni, cari s'au distins și anunit pe elevul: Vasile Simulescu îl premia în deosebi cu 1 floren v. a., ear pentru ceiațai puse la dispozițiune suma de 9 fl v. a., care numai decăt s'a și distribuit elevilor, luându-se ca basă frecventarea și diligența școlărilor. Pentru care faptă mariminoasă subscrisii în numele elevilor și al părinților lor, cari au fost încă foarte mulțămiiți, de cele petrecute — ne ținem de cea mai ferbinte datorință a exprima ilustrilor oaspeți mulțămiița publică. Dee atotputințele Dumneșor ca elevii școalei noastre să fie mai adeseori fericiți de atari binefăcători, deoarece părinții prin vitregitatea

timpurilor sunt foarte sîraci, apoi fii lor sunt tare talentați.

Paul Erdeleni,
paroh și preș. al ef. școl. gr. or.

Georgiu B. Reitescu,
învățător diriginte și secretar al eforii școlare.

Convocare.

În conformitate cu §§ 14 și 21. din statutele Asociațiunii transilvane și în conformitate cu concludul comitetului Asociațiunii dedto. 4 Martin a. c. Nr. 66. pt. 31. adunarea generală pentru anul curent se convoacă prin aceasta în orașul Sibiu pe ziua de 28 August a. c. stilul nou și zilele următoare.

Aducînd aceasta la cunoștința publică, invit pe toți membrii Asociațiunii a lua parte în număr cât mai mare la ședințele adunării.

Presidul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiu, în 9 Iuliu, 1887.

Bolgo.

Varietăți.

* (Esamenul de calificățiune învățătoresc.) Eri în 1 Iuliu s'a început esamenul de calificățiune învățătoresc la care a fost admiși cu totul 75 de învățători și 5 învățătoare, dintre cari numai unul nu s'a prezentat. Despre rezultat vom raporta la timpul seu.

* (Noul principe al Bulgariei.) Principele Ferdinand, Maximilian, Carol, Leopold noul ales pe tronul bulgar, s'a născut la 25 Faur, 1861 și e al cincilea fiu al principelui August, Ludovic, Victor, general-maior austriac, mort la 26 Iuliu 1881, și al principesei Maria, Clementina, Carolina, Leopoldina, Clotilda de Orleans, fca răposatului rege al Franciei Ludovic Filip. — Principele Ferdinand de Coburg e înrudit cu regele Belgiei prin căsătoria fratelui seu mai mare Filip cu principesa Luisa, fca lui Leopold II; cu împăratul Brasiliei prin căsătoria fratelui seu, principele August cu principesa Leopoldina, a doua fca a lui Don Pedro II; cu casa de Austria, prin căsătoria surorii sale principesa Clotilda cu arhiducele Iosif; și cu casa de Bavaria prin căsătoria surorii sale de a doua, principesa Amalia, cu principele Maximilian, duce de Bavaria. Ferdinand de Coburg este oficer în regimentul 11 de husari, în armata monarchiei noastre.

* (Îmbunătățirea vîptului soldaților.) S'au făcut încercări în mai multe garnisoane pentru ca soldații să fie provăduți și cu cină. Cheltuielile s'au luat de doi cruceri pentru un soldat. S'a constatat însă că această sumă nu e de ajuns, ci sunt de lipsă cel puțin patru cruceri pentru fie-care cină. Suma s'ar urca deci în timp de pace la trei milioane floreni și după cum se spune, aceasta sumă se va și pune în budgetul anului viitoriu.

* (Invitare.) la „Petrecerea de vară” ce se va ține la „Detunata” în comuna Bucium, în favorul fondului, Renniunei femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur, la 17 Iuliu st. n. a. c.

În cas de timp nefavoritor petrecerea se amână pe ziua de 24 Iuliu n. cînd, în cas de timp nefavoritoriu se va ține în localitățile lui Al. Danciu în Bucium-Cerbul.

Începutul la 10 oare a. m.

Prețul de intrare de persoană 50 cr. de familie 1 fl. Suprasolviri se primesc cu mulțămiiță și se vor cuita pe cale diaristică. Comitetul arangiator.

* (Invitare.) Junimea stidoasă română din jurul Sîlștei are onoare a invita la producțiunea declamatorică-musicală împreună cu joc, ce o va arangia în 12/24 Iuliu a. c. în sala cea mare a școalei gr. or. din loc cu următorul program:

1. „Cuvînt de deschidere,” rostit de președintele Valeriu Millea, cleric curs. III.

2. a) „Serenadă” cîntec în patru voci, executat de corul junimei; b) „În pădure” cîntec în patru voci, executat de corul junimei.

3. „Peneș Curcanul,” poesie de V. Alecsandri, declamată de Valeriu Branisce, stud. abs.

4. „Uite mamă,” cîntec în 4 voci, executat de corul junimei.

5. „Surugul,” cîntec comic de V. Alexandri, declamat de Aleman Galea, cleric curs. II.

6. a) „Coroana cufundată” cîntec în 4 voci, executat de corul junimei; b) „Cucuruz” cîntec în 4 voci, executat de corul junimei.

7. „Polipul unchiului,” comedie într'un act, de Ioan Slavici.

Persoanele:

„Ciocănel,” Valeriu Millea, cleric; „Iulian,” Nicolau Dobrotă, cleric; „Vespian,” Ioan Bratu, ped. abs.; „Verigă,” Ioan Rechițan, student.

NB. În pauză vor juca câțiva tineri jocurile istorice „Calușerul” și „Bătuta.”

Începutul la 8 oare seara. Prețul de intrare: de persoană 50 cr., de familie 1 fl v. a. Eventualul

venit curat e destinat unui scop filantropic ca și în trecut. Suprasolviri se primesc cu mare mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Comitetul arangiator.

* (O vacă cu două capete.) Cetim în „Răsboiul.“ O vacă cu două capete a fost espusă nu de mult în New-York. Cele două capete sunt aproape egal de mari, dar numai unul îndeplinește toate funcțiunile ce i se cuvin. Monstruositățile nu sunt rare la animalele domestice, dar astfel de forme sau se nasc moarte sau mor curând după naștere și de aceea e mirare, că vaca mai sus amintită a crescut și trăește până acum.

Dare de seamă

despre activitatea societății de lectură „Andrei Șaguna“ a elevilor de la institutul Andreian în cursul anului scol. 1886/7

(Încebere.)

Înmulțirea bibliotecii a rezultat parte din donațiuni, parte din procurări făcute pe sepele societății cum și prin compactarea unor diare și foi periodice.

Intre marinoșii donatori se numeră: Academia română; Academia din Cernăuți; Societatea „România jună“; Reuniunea rom. de cântări din Sibiu; Direcțiunea gimn. din Beiuș și următorii P. T. Domni: Nicolae Popoaia, archimandrit și vicariu; Zacharia Boiu, asesor consist.; Ioan Popescu, profesor de teologie; Simeon Popescu, protopresbiter; D. Făgărășan și S. Moldovan, profes. gimnas.; S. Moldovan, prof. gimn.; Dr. I. Crișan, prof. de teologie și N. Putnok, prof. gimn.; Const. Demian, paroh în Breșcu și G. Moian, învățător și Iuliu Pitic, ped. an. I. Aici este locul să adau-

gem, că în Ministeru de culte și instrucțiune din Bucuresci a bine voit a dona societății opul atât de prețios: „Biserica episcopală a mănăstirii „Curtea de Argeș.“

Suma cărților primite prin donațiune: 27 opuri în 27 volume și 4 fascicule.

Prin compactarea unor diare și foi periodice biblioteca s'a sporit cu 12 opuri în 12 volume.

Față de anul trecut scol. biblioteca arată un sporu de 34 opuri în 35 volume.

În cursul anului scol. de față, societatea a primit gratuit următoarele diare și foi periodice: 1. „Advocatul Poporal.“ 2. „Amicul Familiei.“ 3. „Biserica ortodoxă română.“ 4. „Biserica și Școala.“ 5. „Bălaorul.“ 6. „Candela.“ 7. „Convorbiri pedagogice.“ 8. „Deșteptarea.“ 9. „Economia Națională.“ 10. „Foia bisericească.“ 11. „Foia școlastică.“ 12. „Foia diecesană.“ 13. „Familia.“ 14. „Gazeta Transilvaniei.“ 15. „Gazeta săteanului.“ 16. „Lumina pentru toți.“ 17. „Luminătorul.“ 18. „Românische Revue.“ 19. „Pedagogul Român.“ 20. „Telegraful Român.“ 21. „Transilvania.“ 22. „Tribuna.“ 23. „Sieb. Deut. Tageblatt.“

Abonate din avere societății au fost: 1. „Convorbiri literare“ și 2. „Școala și Familia.“

De present biblioteca reprezintă o valoare de 2994 fl. 33 cr. cu 260 fl. 18 cr. mai mult ca în anul trecut, excepționând valoarea catalogului cărților bibliotecii tipărit în 600 exemplare ce reprezintă o valoare de 96 fl. 45 cr.

Avere societății în bani gata este de 565 fl. 54 cr. Subtragând sepele din anul acesta în sumă de 363 fl. 30 cr. din venitele în sumă de 279 fl. 13 cr. rezultă cu finea anului un deficit de 84 fl. 17 cr. care s'a acoperit din economiile anilor precedenți. Acest deficit este motivat prin cumpărarea mai multor cărți, a căror trebuință era adănc simțită și cu deosebire prin tipărirea catalogului cărților bibliotecii amintit

mai sus, dar prin vinderea acestuia sepele se vor restitui succesive cu prisos.

Arhiva s'a sporit în decursul acestui an cu 108 piese.

Colecțiunea numismatică consta cu finea anului scol. 1885/6 din 86 bucăți. În decursul acestui an a crescut prin donațiuni cu 28 bucăți. Numărul bucăților cu finea acestui an scol. deci e de 114.

Cu finea acestui an scol. deci colecțiunea numismatică constă din 114 bucăți.

În anul acesta ca și în cei precedenți, societatea a avut la dispoziție două odăi din localitățile seminariale. În una din aceste odăi au fost așezate dulapurile bibliotecii; ear cealaltă a servit ca sală de lectură.

Mobilierul s'a sporit cu un dulap pentru arhivă. Mobilierul întreg reprezintă o valoare de 286 fl. 12 cr. ear recuizitele de 126 fl. 53 cr.

Întreaga avere a societății computată în bani reprezintă o valoare de 3985 fl. 53 cr.

Până a nu termina aceasta scurtă dare de seamă, fie-ne permis a exprima în numele societății cele mai călduroase mulțumiri onoratorilor redacțiuni dela foile amintite, cum și numărșilor donatori și sprijinitori ai societății noastre.

Sibiu, 24 Iunie, st. v. 1887.

Emilian Popescu,
presed. comitetului.

Ioșif Blaga,
not. și raportorul comitetului.

Loterie

Sămbătă în 9 Iuliu 1887.

Timișoara:	24	6	83	39	15
Viena:	78	2	44	40	15

Mercuri în 13 Iuliu 1887

Brinn:	81	9	36	37	39
--------	----	---	----	----	----

Nr. 177—886.

[1612] 3—5

CONCURS.

La scoalele medii române greco-orient. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. un post de profesor de limba și literatura maghiară, ca studiu principal, și ca studii auxiliari, română și latină, la gimnasiu, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

2. un post de profesor pentru limba și literatura franceză, ca studiu principal, și ca studii auxiliari limba română, la scoalele comerciale și reale, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

3. un post de profesor secundar de musica vocală pentru gimnasiu, scoala comercială și reală și la clasele IV și V de fete, cu care post este împreună și oficiul de instructoriu și conducător al corului bisericeii rom. ort. res. dela St. Nicolae din Brașov;

4. un post de profesor secundar de gimnastică, pentru gimnasiu, scoala comercială și reală, cu 16 oare și pentru scoale normale cu 4 oare de propunere pe săptămână.

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termin până la 15/27 August 1887.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforie școlară, instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religione greco-orientali;

b) că au purtare bună, atât în privința moralității cât și a ținutei sale cetățenești;

c) că sunt sănătoși de constituție;

d) că reflecțiunii la postul de sub 1. au calificațiunea prescrisă de legea de instrucțiune din anul 1883 Art de lege XXX. §. 29, 30, 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericești confesionale române greco-orientale din arhidieceza Transilvaniei; eară reflecțiunii la postul de sub 2 se fi absolvat gimnasiul și facultatea filosofică sau vre-o academie comercială și posed perfect limba franceză;

e) reflecțiunii la postul de sub 3. să producă testimoniul despre absolvarea cursului la vre-un conservatoriu de musică, sau că posed cunoștințe temeinice de musica vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub 4. vor documenta cu testimoniul de spe-

cialitate, capacitate lor a instrui în gimnastică.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

Pentru concurenții de sub Nr. 1. și 2:

Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§. 30 legea de instrucțiune din 1883), salariu anual de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. cu incuenalii de câte 50 fl., cari se vor repeta de 5 ori, și relut de cartir de 130 fl., cu inaintare în categoria de 170 fl. pe an, precum și drept de pensiuene conform statutului în vigoare.

Postul de sub Nr. 3. este împreunat cu salariu anual de 500 fl. dela scoale, eară dela Biserica St. Nicolae cu salariu anual de 600 fl. și 50 fl pentru Note.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat un salariu anual de 480 fl. v. a.

În fine au să dechiare concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat regulamentelor și dispozițiunilor în vigoare ale institutului nostru.

Eforia scoalelor centrale române ort. răsăritene, Brașov.

I. Strevoiu,
v.-presed.

[1613]

3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoareasă, la scoala privată elementară de fetițe din Abrud, susținând prin „Reuniunea femeilor române“ din Abrud, Abrudsat și jur se escrie concurs, cu termin până la 6-lea August st. n. a. c.

Emolumentele sunt: 500 fl. v. a. în bani, cari se vor plăți în rate lunare, și cartir în edificiul scoalei;

Doritoarele de a ocupa acest post au să producă următoarele documente:

1. Atestat de botez, că e născută română.

2. Atestat de moralitate și purtare bună.

3. Testimoniul scol. că a absolvat preparandia în toată regula, și posedate atestatele de calificațiune recerute prin legea școlară.

4. Să dovedească, că posed perfect limba română în vorbire și scriere, de asemenea și limba maghiară și germană, precum și dexteritatea în lucrul de mână.

Se mai recere dela concurențe, și praca de cel puțin unul sau doi ani; care vor avea și cunoștință de musică vor fi preferate.

Concursele instruite în modul arătat sunt de a se subșterne la subscrisa președintă în Abrud, până la 6 August a. c.

Dela comitetul „Reuniune femeilor române“ din Abrud, Abrudsat și jur.

Abrud, în 27 Iunie, 1887.

Anna Gall, Alesandru Ciura,
presedintă. secretariu.

Ad Nr. 271 prot

[1611] 3—3

CONCURS.

Pe basa ordinului consistorial de datul 24 Februaru 1887, Nr. 694 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroh gr. or. Ioan Marcu din Rucăr cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Junătate din toate venitele parochiei de clasa a III-a, cari computele la oaltă dau suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a compete la acest post să și aștearnă petițiunile instruite în sensul statutului organic și la regulamentului pentru parochii din 1878 la subsemnatul oficiu protopresbiterial în terminul sus-indicat.

Făgărăș, 27 Maiu, 1887.

Oficiul protopresbiterial al Făgărășului.

În conțelegere cu comitetul parochial

Iuliu Dan,
adm. protopresb.

Picăturiile lui St. Iacob.

Se întrebuințează ca mijloc spre deplină și sigură leuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghiuri, misture ne-regulate, tressaltare, batere de inimă, durere de cap etc. **Picăturiile lui Iacob**, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și ați fie-care se întrebuințează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuințarea picăturiilor rezultat sigur.

Prețul: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimiteri ori asigunațiune. În toate farmaciile se află.

Deposit principal: M. Schultz, Hannover, Eschenstrasse 6. [1452] 15—26

Sz. 234.—1887 tkvi.

[1616] 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszabeni „Albina“ takarékszövetés hitelintézet végrehajtónak ladamosi Munteanu Nicolae végrehajtást szenvedő elleni 72 frt. törke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírószág területén ladamos határon fekvő a ladamosi 65-ik számú tőkben A + 1—18 és 21—36 r. sz. alatt felvett közös ingatlanakból végrehajtást szenvedett Munteanu Nicolae-nak rész jutalekára 584 frt 35 kr. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt től ingatlanok az 1887 évi Augustus hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor a ladamosi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árón alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis összesen 58 frt 44 kr. készpénzben vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfoyalammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes érték papirokban a kikiáltott kezéhez letenni, a vagy az 1881 évi LX t. cz. 170 §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

A vizaknai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságtól, 1887 évi márczius hó 3-án.

Sz. 355.—1887 tkvi.

[1617] 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Nagyszabeni „Albina“ takarékszövetés hitelintézet végrehajtónak Hader Todor a Niczi örményeske-szilakos végrehajtást szenvedő elleni 14 frt. 72 kr. törke követelés és járuléka iránti, végrehajtási ügyében a Vizaknai kir. járásbírószág területén Örményeske-szilakos határon fekvő az örményeskesi 540-ik sz. tőkben A + 1—22 r. sz. alatt foglalt Hader Todor a Niczi tulajdonánál felvett ingatlanának 946 frt. 50 kr. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887 évi Augustus hó 3-ik napján délelőtti 10 órakor az örményeskesi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árón alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 94 frt 66 kr. készpénzben vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfoyalammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes érték papirokban a kikiáltott kezéhez letenni, a vagy az 1881 évi LX t. cz. 170 §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

A vizaknai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságtól, 1887 évi márczius hó 23-án.